

rede udnævnt, og den kommer til at bestaa af de samme, som sad i det af Finansminister Brandes nedsatte saakaldte Kroneudvalg, der i adskillige Maaneder har beskæftiget sig med forskellige finansielle Forhold dernede. Formanden for dette Kroneudvalg var Statsgældsdirektør Andersen, og dets Medlemmer var finanskyndige Mænd fra Sønderjylland og Kongeriget. Det har derfor kun været naturligt at udnævne til Laanekassens Bestyrelse dem, der allerede saa længe har syslet med disse Sager og er godt inde i dem.

Jeg kommer derefter til *Forslag til Lov om en Udligningskasse for de sønderjydske Landsdele*. Ogsaa denne Lov er faktisk traadt i Kraft gennem kongelig Anordning, og det er af samtlige de Forslag, jeg forelægger, det, der har langt den største finansielle Rækkevidde. Den stiller til Raadighed til sit Formaal et Beløb, der ikke kan overskride 350 Kr. for hver Indvaaner i de sønderjydske Landsdele, men det vil ogsaa blive et Beløb af ca. 63 Mill. Kr. Kassens Op-gave er at yde Erstatning for Indtægts- og Formuetab, og særlig drejer det sig da om alle saadanne, som ved Reichsmark-kursens Fald eller paa Grund af andre af dem uforskyldte Aarsager, som staaar i nøje Forbindelse med Krigen, har set deres Formuestilling forringet eller ødelagt. Tiden tillader ikke at gaa nærmere ind paa de Regler, som Loven foreskriver for Udredelsen af disse Erstatninger, men det kan heller ikke være nødvendigt, da disse Regler i Virkeligheden allerede er Offentligheden bekendte. Jeg skal kun nævne som det almindelige ledende Princip heri, at man atter her navnlig har taget Sigte paa den jævnt stillede Del af Befolkningen, hvilket særlig viser sig ved den Grænse, man har sat, idet en Formue ikke ved Erstatning kan bringes op over 25 000 Kr. Man gaar saa frem paa den Maade, at man for de første 5 000 Mark giver Parikurs, for de næste 5 000 45, og dernæst synker Erstatningsprocenten efterhaanden. Det vil altsaa sige, man tager først og fremmest Sigte paa at hjælpe de ringest stillede og derefter at gaa opefter, dog saaledes at ingen Formue ved Erstatning kan bringes op over 25 000 Kr. Endvidere fastsættes det, at Personer, der er henviste til ganske overvejende at leve af Livrente, Pension, der ikke overtages af det offentlige, og lignende Ydelser, skal for en Aarsindtægt af indtil 2 000 Mark have et aarligt Tilskud, saaledes at Indtægten forøges til et Beløb, der beregnes efter Forholdet 8 Kr. svarende til 9 Mark, det vil altsaa sige pari. For Ind-

tægter over 2 000 Mark beregnes Tilskuddet efter en Skala, som af Forvaltningsraadet fastsættes i Analogi med de tidligere antydede Regler. Ogsaa saadanne Personer, der ganske overvejende er henviste til at leve af Renter af en Kapital, kan faa Rente-beløbet omsat i Kroner efter lignende Regler, forsaavidt Midlerne maatte strække til, hvad jo i høj Grad maa ønskes, da de vedkommende Kapitalrentenydere i mange Tilfælde er saare slet stillede. Disse Erstatninger skal ordinært kun komme til Anvendelse overfor saadanne, som siden 1. Januar 1914 har haft Hjemsted i de sønderjydske Landsdele, men ekstraordinært, naar Omstændighederne taler derfor, kan de ogsaa komme til Anvendelse for andre, saaledes som det nærmere er fastsat i Lovforslagets § 8. — Kassen forvaltes af et Raad paa 15 Medlemmer, hvoraf Formanden udnævnes af Kongen — Formanden er allerede udnævnt, det er Generaldirektør Michael Koefoed —, medens de andre Medlemmer beskikkes af Finansministeren efter Indstilling fra de sønderjydske Landsdele. Dette har ogsaa allerede fundet Sted, og man tør sige, at Kassens Bestyrelse derved har faaet en Sammensætning, som sikrer den stedlige Sagkundskab i meget rigt Maal.

Det næste Forslag indeholder *Overgangsbestemmelser vedrørende „Toldforholdene m. v.“* i de sønderjydske Landsdele, det vil sige indenlandsk Forbrugsbeskatning indbefattet. Her er Hovedprincippet det, at dansk Lovgivning indføres i de sønderjydske Landsdele, men der har maattet træffes forskellige Kontrolbestemmelser for at undgaa, at der uberettiget kan unddrages den danske Statskasse saadanne Beløb, som tilkommer den. Det følger af sig selv, at der er opsamlet ganske betydelige Lagre i Sønderjylland paa den Spekulation, at de muligt kunde slippe toldfrit ind i Danmark, naar Toldgrænsen nedlagdes. Noget saadant har ikke været Meningen, og derfor indeholder Lovforslaget Bestemmelser, som skal værgе derimod, baade hvad Tolden og hvad den indenlandske Beskatning angaar. Hovedprincippet er her dette, at hvis nogen, det være sig handlende, næringsdrivende eller andre, ligger inde med Lagre, som skønnes større, end han maa skønnes normalt at have Brug for i sin Forretning, maa det overskydende ifalde Told og Afgifter efter dansk Rets Regler.

Forslag til Lov om Skatteforhold i de sønderjydske Landsdele gaar med forskellige nødvendige Lempelser samme Vej og ind-